

“ อาศาระด้วยกันไป เจ้าชายน้ำเงินมา ”
เสียงเรียกร้องจากเด็กๆ ของหมู่บ้านคลิตต์
ล่าง พ.ช.แล อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี ดังกึกก้อง
สะเนื่องไฟห้าล้านไฟ เป็นส่วนหนึ่งในการแสดง
จะคร “ชีวิต สามัคคิ ความหวัง” เพื่อนอกเล่าเรื่อง
ราทีกิดขึ้นในหมู่บ้าน

เมื่อในความเป็นจริง เด็กๆ อาจไม่รู้ว่าอาศาระด้วย
เป็นกับตัวหรือของขาอย่างไร แต่เชื่อว่าสักใหญ่ที่ได้
ฟังคงรู้สึกสะเทือนใจไม่น้อย

หมู่บ้านคลิตต์ล่างเป็นหมู่บ้านของชาว
กะเหรี่ยง ที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณรัฐด้วย
ปัจจัยในด้านเศรษฐกิจ ซึ่งถูกปล่อยมาจากการ
ลงทุนเหมืองแร่ กว่า 10 ปี ที่ชาวบ้านพยายาม
เจ็บป่วยล้มตายด้วยโรคที่เกิดจากสารตะกั่ว

เมื่อวันนี้พากอุทธรณ์จะมีการพิพากษาให้
บริษัท ตะกั่วคอกอเนชันเทรดส์ (ประเทศไทย)
จำคุก เจ้าของกิจการเหมืองแร่ ชดใช้ค่าเสียหาย
กว่า 36 ล้านบาท ให้ชาวบ้านคลิตต์ล่าง แต่ทาง
ชาวกะยังต้องใช้ชีวิตร่วมกับสามัคคิที่ไม่อายกัน
หากพานเป็นเหมือนเดิมได้

โครงการ “ขอฝ่าฟ้าสันติภาพ จากชัยแคน
ให้สู่บ้านคลิตต์ล่าง” เป็นกิจกรรมที่กิดจาก
การรวมตัวของชาวบ้านในโครงการ “ค่ายเมล็ด
พันธุ์สันติวิชี” รุ่นที่ 3 ของสถาบันสิทธิมนุษย
ชนและสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ชาวบ้านกลุ่มนี้ได้แลเห็นสภาพปัญหาของ
หมู่บ้านคลิตต์ล่าง จึงอยากรื้าฟื้นประเพณี
ที่รักษาไว้ด้วยการแสดงแพทที่บ้าน วิธีชีวิต รักนน
ธรรม ประเพณี ของคนจังหวัดชายแดนภาคใต้

แม่ดีดพันธุ์สันติวิชี

‘3 จังหวัดใต้’ พぶ ‘คลิตต์ล่าง’

น้องโอลิ-อุติตรา

ได้รับ กือ ความขัดแย้งระหว่างศาสนา แต่อย่างที่ให้รู้
ว่าเมื่อต่างศาสนากัน ก็สามารถอยู่ร่วมกันได้

แม้คนอาจจะมองว่าเป็นกิจกรรมธรรมชาติไป แต่
สำหรับพวกเรา
คือว่ากิจกรรมนี้
สำคัญมาก เพราะ
คนเราจะอยู่ในสังคม
ได้ต้องได้รับกำลัง
ใจที่ดี

การที่นำน้อง
จากหมู่บ้าน

โครงการ “รอไก่เสียสันติภาพ จากชาญแคน ได้หมู่บ้านคลิตี้ล่าง” เป็นกิจกรรมที่เกิดจาก การรวมตัวของเยาวชนในโครงการ “ค่ายเมืองพันธุ์สันติวิชี” รุ่นที่ 3 ของสถาบันสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เยาวชนกลุ่มนี้ได้แลเห็นสภาพปัญหาของ หมู่บ้านคลิตี้ล่าง จึงอยากเข้าไปช่วยเหลือ พร้อมกับต้องการเผยแพร่ข้อมูล วิธีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี ของคนจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้คนในภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศไทยได้รับรู้ เรื่องราวในด้านนวก

ภายในงานมีการแสดงพิธีกรรมและการแสดงภาคถ้ำและผลงานของเด็กๆ จากหมู่บ้านคลิตี้ล่าง ซึ่งเคยนำเสนอผลงานในหอศิลป์ปาม่าแล้ว โดยผู้เข้าชมงานมีส่วนร่วมเหลือหมู่บ้านคลิตี้ล่าง ด้วยการ นับจักและสนับสนุนผลงานของน้องๆ

พร้อมมีกิจกรรมการแสดงละครบนเวทของ น้องๆ และการแสดงของเยาวชน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย ลีกชูกุ ระบำร่องเงิง รำโนราห์ และ ปันจักสีลักษณ์

สุดท้ายเยาวชนจากหมู่บ้านคลิตี้ล่างกับเยาวชน

น้องๆ มีดีป้ายเรื่องร้อง

3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ร่วมใจกันแสดงปิดกิจกรรม สร้างความ ประทับใจให้กับผู้เข้ามาร่วมอย่างมาก

น้องโจ น.ส.สุวิตร้า พอดสวัสดิ์ อายุ 18 ปี โรงเรียนคณะราษฎร์ บ่ำรุง 2 ยะลา เล่าว่า สิ่งที่ภาคหัวหงส์ คือ อยากให้คนจังหวัดอื่นๆ รับรู้ว่า 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีสิ่งดีๆ อีก ในพื้นที่อาจมีผู้ไทยอยู่รือเด็กบางคนมีความคิดที่แตกแยก ส่วนที่เห็น

ได้ชัด ก็ ความขัดแย้งระหว่างศาสนา แต่หากทำให้รู้ ว่าแม้แต่ทางศาสนา ก็สามารถอยู่ร่วมกันได้

แม้คนอาจจะมองว่าเป็นกิจกรรมธรรมชาติที่ไปแต่

สำหรับพวกเรานี่ ก็คือกิจกรรมนี้ สำคัญมาก เพราะ คนเราจะอยู่ในสังคม ໄให้ดี ดังไฉนรับกำลัง ใจที่คิด

การที่น้ำแข็ง จากหมู่บ้าน

คลิตี้ล่างเข้าร่วมด้วย ก็มาจาก ‘ก่ออุ่นชีด’ ซึ่งเป็นเครือข่าย ของค่ายเมืองพันธุ์สันติวิชี ได้ลงพื้นที่หมู่บ้านคลิตี้ล่าง พบว่า กำลังประสบปัญหาน้ำร่องสาร ตะกั่วในน้ำ และไม่มีไฟฟ้าใช้

หลังน้ำปืนหายเหล่านี้มา ปรึกษากัน เมื่อเดินทางไปดูการ แสดงในพื้นที่ต่างๆ แล้ว จึงนำ น้องๆ จากหมู่บ้านคลิตี้ล่าง เข้า ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมด้วย ทั้ง การนำวัฒนธรรมมาเผยแพร่ และนำ ก้าลังใจมานอกให้กับน้องๆ

ด้าน น้องชีตี น.ส.อาอีชาห์ นาม อายุ 15 ปี โรงเรียนบ้านดีมายุ จ.นราธิวาส ผู้เดียวปั้น ข้อสืดสัต กล่าวว่า ทางโรงเรียนเปิดรับสมัครผู้เดียว และ บอกว่าจะให้เข้าชม 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ร่วม การแสดง พร้อมครัวบริจาคช่วยเหลือหมู่บ้านคลิตี้ล่าง

ทุกคนเต็มใจที่จะเข้ามาร่วม เพื่อให้สังคมได้รับรู้ว่า น้องๆ ได้รับผลกระทบ และขอให้ผู้ใหญ่ช่วยเหลือ รักษาให้มากที่ได้มาแสดงศิลปะการต่อสู้ของชาวมุสลิม ให้คนอื่นรู้ และยังได้มีส่วนร่วมช่วยเหลือน้องๆ ด้วย

น้องฟี นายอานันพี นาภา อายุ 18 ปี โรงเรียนราช

น้องชีตี-

เด็กอิตตี้

ประชาบุรีราษฎร์ 40 ช.ปัตตานี ก่อตัวว่า “ไม่เคยรู้มาก่อนว่าจะได้มาเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือน้องๆ หมู่บ้านคลิตี้ล่าง”

ที่เข้าร่วมโครงการค่ายเม็ดพันธุ์สันติวิถี เพราะเมื่อก่อนเป็นเด็กหัวรุนแรง จึงต้องการเปลี่ยนแปลง อาจรุมณ์ตัวเอง พอมีโอกาสได้เข้าไปในหมู่บ้านคลิตี้ล่าง เมื่อจะไปเล่นน้ำน้องๆ ก็บอกว่าในน้ำมีสารตะกั่ว ซึ่งทางรัฐบาลบอกว่าจะช่วยเหลือ แต่ไม่สามารถทำได้ เพราะในน้ำมีสารตะกั่วเยอะมาก

น้องๆ ห้องใช้ชีวิตกับล่าหัวใจลิตี้ป่านเปื่อนสารตะกั่ว ห้องกิน ห้องนอนน้ำ

“ผลกระบวนการที่เกิดขึ้นทำให้น้องบางคนมีสภาพหัวใจ ควบคอด และสะสมมากๆ อาจถึงขั้นเดียร์ชิต จึงรู้สึกเดียวใจมาก เลยกัดคำพิเศษว่าบัญญาของเขามาในญี่ปุ่นว่าของเรามีไม่พื้นที่ จะมีการยิงกันหรือวางแผนระเบิดเป็นครั้งคราว แต่น้องๆ ต้องใช้ชีวิตกับสารตะกั่วอยู่ทุกวัน ตอนนี้จึงรู้สึกดีใจมาก ไม่คิดว่าจะได้มาระดับนี้ ซึ่งเป็นเวทีใหญ่มากสำหรับผม แล้วผมก็เติมที่กับการแสดงมาก เพื่อต้องการให้กำลังใจกับน้องๆ อย่างจะฝ่าก่อเพื่อแม้พื้นท้องทางบ้านให้ร่วมบริจาคเสื้อผ้า หางสือเรียน และถ้าเป็นเงิน ก็จะดีมาก เพื่อช่วยเหลือน้องๆ หมู่บ้านคลิตี้ล่าง ให้มีสวัสดิภาพเป็นอยู่ที่ดีขึ้น” น้องพีกล่าว

น้องกิตตี้-จันกิตตี้

น้องทิ ศ.ยู.จันทิมา

ทำให้เกิดๆ สามารถอนุญาติผ่านการแสดงละครได้ โดยห่วงว่าคนในสังคมจะได้รับรู้วิชิตและสิ่งที่เกิดขึ้นกับคนในหมู่บ้าน ซึ่งพากษาไม่ได้เป็นคนทำให้เกิด” อาจารย์อ่กอ่าว

มัวสู่ที่อยู่ต่างถิ่นถิ่นเดิมอันตรายจากสารตะกั่วในที่ที่ แต่เยาวชนในหมู่บ้านคลิตี้ล่างเอง กลับรับรู้ถึงผลกระทบน้อยมาก เนื่องจากไม่สามารถรีบเนรุหรือได้รับการศึกษาที่ดีอย่างเข้มค้นในเมืองได้

น้องทิ ศ.ยู.จันทิมา น่าส่วนกัน กอายุ 13 ปี อาศัยอยู่ในชุมชนคลิตี้ล่างมาตั้งแต่เกิด แต่พึ่งรับรู้เรื่องราวจากข่าวและคนในหมู่บ้านได้ไม่นาน

ก็แม้จะติดภาระตะกั่วในลำหัวยคลิตี้จะทำให้เป็นโรคและทำให้ตาบอด

แต่น้องทิยังเล่นน้ำทุกวัน และบอกว่าที่ผ่านมาไม่เคยมีใครเข้ามาช่วยเหลือเลย

ทั้งการแต่งกาย การรำ พร้อมสร้างความมั่นใจให้เด็กอุบากแสดงออกมากขึ้น

“การที่น้องๆ เล่าเรื่องราวี่เกิดจากชีวิตจริงไม่ใช่เรื่องสนุก มันเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเป็นความตายของพวงมาลัย เป็นเหมือนเสียงสะท้อนสุดท้ายของเยาวชนในชุมชนคลิตี้ล่าง ที่ต้องการสื่อสารไปสู่สังคม หน้าที่ของเราคือ

ชีต-อาอิซะห์

อาจารย์อ่อ-ไพบูลย์

น้องฟี-อาณาฟี

นายไพบูลย์ โภกณสุวภาค หรือ อาจารย์ อ่อ คณบดีปลัดปริญญา สาขาวิชาศรีและภาระแสดง มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้ฝึกสอนการแสดงให้เด็กๆ หนุ่มนักคลีต์ล่าง กล่าวว่า เริ่มแรกขอหาให้เด็กได้เรียนรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นในหนังสือ

เพราะเด็กบางคนยังไม่รู้ว่าสาระที่ก้าวเป็นอย่างไร จึงไม่มีความกล้าและขั้นกระโดดเดินน้ำเล่นกันเหมือนเดิม เราจึงเข้าไปสร้างกลุ่มขึ้นมา จัดกิจกรรมให้เด็กไปสำรวจกันที่ได้รับผลกระทบจากสาระที่ก้าว ดึงเด็กให้ออกขึ้นมาสื่อสารผ่านละคร ด้วยการฝึกให้เด็กร้องเรียงร่วง โดยการเขียนบทละครเอง

เพื่อให้เด็กแสดงในสิ่งที่เป็นตัวตนของเข้า

ส่วน น้องพิพพ์ย์ ด.ญ.จันกิพพ์ นาสวนทัพนันี อายุ 13 ปี กล่าวว่า พ่อแม่ไม่ได้นอก จึงรู้สึกว่าสาระที่ก้าวทำให้เป็นโรคหลอดอย่าง กว่าจะหายต้องใช้เวลานาน ที่กลัวว่าจะเป็นโรค แต่ยังกินน้ำและเล่นน้ำทุกวัน น้องพิพพ์ย์ยังพูดถึงท้าไว้ว่า “อยากให้เราเจอนัดเดือนมา”

แม้สิ่งที่พวงเบาเรียกร้องอาจจะไม่สามารถแก้ไขได้ในเวลาอันสั้น แต่สิ่งสำคัญที่พวงเบาต้องการในเวลานี้ คือ ความเข้าใจและกำลังใจจากคนในสังคม

ชลระดา หมืนไธสง